सोमपः सोमयाज्यजायत। यः कामयेत सोमपः सोमयाजी स्याम्। आ मे सोमपः सोमयाजी जायेतेति। स सप्तहोतारं प्रयुञ्जीत। सोमप एव सोमयाजी भवति। आस्य सोमपः सोमयाजी जायते" इति। परकीययज्ञे स्वयमृत्विक्त्वेन सोमस्य पाता सोमपः स्वयं यागस्य कर्त्ता सोमयाजी स्वयं तादृश उभयविधो भूया स्वपुत्रोऽपि उभयविधो भूयादित्यत्र कामना॥

अथ मन्त्रपञ्चकस्य कामधेनुरूपत्वविवक्षया पशुत्वं सम्पाद्य प्रशंसति। "स वा एष पशुः पञ्चधा प्रतितिष्ठति [४]। पङ्क्तिर्मुखेन" इति। यथा लौकिकपशुश्चतुर्भिः पादैः एकेन मुखेन च प्रतिष्ठितो भवति। तथाऽयं पञ्चमन्त्रसङ्घः पशुरूपः। तत्र चत्वारः पादाः पञ्चमो मन्त्रः मुखः सोऽयं पशुः पञ्चभिः प्रकारैः फलप्रदो लोके प्रतिष्ठितः॥

अथ कामधेनुरूपान् पशून् स्वर्गप्राप्तितया प्रशंसति। "ते देवाः पशून् वित्वा। सुवर्गं लोकमायन्" इति॥

अथ होतृमन्त्रं स्वर्गदानप्रदत्वेन विशेषतः प्रशंसति। "तेऽमुष्मिँल्लोके व्यचुध्यन्। तेऽब्रुवन्। अमुतः प्रदानं वा उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारं यज्ञं विधायायास्यम्। आज्ञीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामुत्र कल्पयेति। तस्य वा इयं कृप्तिः [५]। यदिदं किञ्च। य एवं वेद। कल्पतेऽस्मै। स वा अयं मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्र सङ्घो देवेभ्यो हव्यं वहति।